

Dokument z posiedzenia

B8-1129/2016

19.10.2016

PROJEKT REZOLUCJI

złożony w następstwie oświadczenia wiceprzewodniczącej Komisji / wysokiej przedstawiciel Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa

zgodnie z art. 123 ust. 2 Regulaminu

w sprawie bezpieczeństwa jądrowego i nierozprzestrzeniania broni jądrowej
(2016/2936(RSP))

Sabine Lösing, Javier Couso Permuy, Takis Hadjigeorgiou, Marie-Christine Vergiat, Paloma López Bermejo, Marina Albiol Guzmán, Neoklis Sylikiotis, Stelios Kouloglou, Kostadinka Kuneva, Tania González Peñas, Xabier Benito Ziluaga, Estefanía Torres Martínez, Miguel Urbán Crespo, Lola Sánchez Caldentey
w imieniu grupy GUE/NGL

Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie bezpieczeństwa jądrowego i nierozprzestrzeniania broni jądrowej (2016/2936(RSP))

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 stycznia 2013 r. w sprawie zaleceń konferencji przeglądowej stron Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej dotyczących utworzenia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni masowego rażenia¹,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 10 marca 2010 r. w sprawie Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej²,
- uwzględniając konkluzje Rady w sprawie 9. konferencji przeglądowej stron Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej (NPT)(8079/15),
- uwzględniając szczyt bezpieczeństwa nuklearnego, który odbył się w Waszyngtonie w dniach 31 marca – 1 kwietnia 2016 r.,
- uwzględniając rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie utworzenia w regionie Bliskiego Wschodu strefy wolnej od broni jądrowej (A/RES/66/61),
- uwzględniając decyzję Rady nr 2012/422/WPZiB z dnia 23 lipca 2012 r. w sprawie wsparcia procesu prowadzącego do utworzenia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni jądrowej i wszelkich innych rodzajów broni masowego rażenia³,
- uwzględniając decyzję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr A/RES/70/33 ustanawiającą w 2016 r. w Genewie otwartą grupę roboczą (OEWG) w sprawie dalszego wielostronnego rozbrojenia jądrowego, a także sprawozdanie OEWG dla Zgromadzenia Ogólnego ONZ przyjęte w dniu 19 sierpnia 2016 r. (A/71/371),
- uwzględniając Traktat o całkowitym zakazie prób jądrowych (CTBT), całościowe porozumienia Międzynarodowej Agencji Energii Atomowej (MAEA) o zabezpieczeniach i protokoły dodatkowe, Konwencję o ochronie fizycznej materiałów jądrowych, Międzynarodową konwencję w sprawie zwalczania aktów terroryzmu jądrowego, Haski kodeks postępowania przeciwko rozprzestrzenianiu rakiet balistycznych, układ o redukcji zbrojeń strategicznych (START I), umowę o redukcji liczby głowic jądrowych (SORT) oraz nowy układ START z 2010 r.,
- uwzględniając dokument końcowy z konferencji przeglądowej NPT z 2010 r., zwłaszcza plan działania zawierający 64 konkretne działania następcze,
- uwzględniając art. 123 ust. 2 Regulaminu,

¹ Dz.U. C 440 z 30.12.2015, s. 97.

² Dz.U. C 349E z 22.12.2010, s. 77.

³ Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 67.

- A. mając na uwadze, że posiadanie i wykorzystywanie broni jądrowej wciąż niestety odgrywa dominującą rolę w polityce wojskowej państw dysponujących taką bronią, zarówno tych uznanych, jak i tych nieuznanych; mając na uwadze, że posiadanie i rozprzestrzenianie broni masowego rażenia, np. broni jądrowej, chemicznej i biologicznej, stanowi jedno z najpoważniejszych zagrożeń dla pokoju i bezpieczeństwa międzynarodowego;
- B. mając na uwadze, że przerwano proces wielostronnego rozbrojenia i przez lata nie było woli politycznej, by go odnowić; mając na uwadze, że do najważniejszych priorytetów w zakresie bezpieczeństwa należy uniemożliwienie terrorystom lub kolejnym państwom uzyskiwania bądź wykorzystywania broni jądrowej, zmniejszenie światowego arsenału broni jądrowej, powstrzymanie działań modernizacyjnych w tym obszarze i dążenie do całkowitej likwidacji broni jądrowej na świecie;
- C. mając na uwadze, że konkluzje konferencji przeglądowej NPT z 2010 r. oraz przedstawiony na niej plan działania stanowiły kluczowe porozumienia na rzecz przeprowadzenia rzeczywistego procesu rozbrojenia nuklearnego; mając na uwadze, że można wyraźnie zauważyć brak postępów i woli politycznej, jeżeli chodzi o osiągnięcie konkretnych celów NPT, w tym realizację 64 konkretnych działań zawartych w uzgodnionym w 2010 r. planie działania;
- D. mając na uwadze, że istnieje potrzeba dalszego wzmocnienia wszystkich trzech filarów NPT, a mianowicie nierozprzestrzeniania broni jądrowej, rozbrojenia oraz prawa do współpracy w zakresie wykorzystywania energii jądrowej do celów cywilnych;
- E. mając na uwadze, że UE zobowiązała się do zapobiegania programom rozprzestrzeniania broni jądrowej, zniechęcania do nich, a także do wstrzymywania i, w miarę możliwości, likwidowania programów, które stanowią powód do niepokoju na poziomie ogólnoświatowym; mając na uwadze, że istnieje potrzeba zwiększenia przez UE wysiłków na rzecz przeciwdziałania rozprzestrzenianiu broni jądrowej i jego finansowaniu, karania aktów rozprzestrzeniania broni jądrowej oraz opracowania środków mających na celu zapobieganie nieuchwytnym przepływom wiedzy ogólnej i specjalistycznej za pomocą wielostronnych traktatów, mechanizmów kontrolnych, skoordynowanej kontroli wywozu (zarówno na poziomie krajowym, jak i międzynarodowym), a także programów współpracy na rzecz zmniejszenia zagrożenia;
- F. mając na uwadze, że na 2016 r. przypada 20. rocznica otwarcia do podpisu Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych, które nastąpiło 24 września 1996 r.; mając na uwadze, że traktat ten nie wszedł w życie ze względu na fakt, że niektóre strony NPT oraz podmioty niebędące stronami NPT nie podpisały lub nie ratyfikowały go;
- G. mając na uwadze, że cztery z dziewięciu państw posiadających broń jądrową nie są stronami NPT, a Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna (KRLD) wycofała się z tej umowy; mając na uwadze, że Rada Unii Europejskiej i Rada Bezpieczeństwa ONZ potępiły działanie określone przez KRLD jako „udany test bomby wodorowej”, do którego doszło w dniu 6 stycznia 2016 r.; mając na uwadze, że w dniu 9 września 2016 r. KRLD przeprowadziła piątą próbę jądrową, co stanowi wyraźne naruszenie jej zobowiązań międzynarodowych na mocy rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ;
- H. mając na uwadze, że UE brała udział w międzynarodowych negocjacjach i procesie

mediacyjnym między grupą E3/EU+3 a Iranem, mających na celu znalezienie dyplomatycznego i pokojowego rozwiązania kwestii irańskiego programu nuklearnego; mając na uwadze, że UE jako strona uzgodnionego z Iranem wspólnego kompleksowego planu działania odgrywa istotną rolę w nadzorowaniu wdrożenia tego planu;

- I. mając na uwadze, że na mocy porozumień o współpracy w zakresie broni jądrowej oraz porozumień dwustronnych z NATO na terenach państw, które należą do NATO, lecz nie posiadają broni jądrowej (Belgia, Niemcy, Włochy, Holandia i Turcja), wciąż znajduje się około 150-200 sztuk substrategicznej broni jądrowej, przy czym nie przeprowadzono żadnej debaty demokratycznej i dyskusji w tych krajach, a także nie potwierdzono obecności lub nieobecności broni masowego rażenia na ich terytoriach;
 - J. mając na uwadze, że koncepcja strategiczna NATO z 2010 r. oraz rewizja strategii odstraszania i obrony z 2012 r. zobowiązują NATO do stworzenia warunków dla świata bez broni jądrowej;
 - K. mając na uwadze, że Rosja i Stany Zjednoczone nadal wdrażają nowy układ START, który wygaśnie w 2021 r., chyba że termin ten zostanie wydłużony przez obie strony;
 - L. mając na uwadze, że istnieje potrzeba ścisłej koordynacji i współpracy między UE i jej sąsiadami, a szczególnie między Stanami Zjednoczonymi i Rosją, aby wznowić i kontynuować program redukcji głowic jądrowych oraz program nierozprzestrzeniania broni jądrowej,
1. wyraża poważne zaniepokojenie niebezpieczeństwem wznowienia nuklearnego wyścigu zbrojeń; podkreśla w związku z tym, że wzmocnienie NPT jako kamienia węgielnego światowego systemu nierozprzestrzeniania broni jądrowej i rozbrojenia ma kluczowe znaczenie i jest pilnie potrzebne, aby potwierdzić ważność „wielkiego układu” leżącego u podstaw NPT; wzywa do dołożenia wszelkich starań, aby wdrożyć NPT we wszystkich jego aspektach oraz aby wzmocnić porozumienia, traktaty i podmioty, które tworzą obecny system przeciwdziałania rozprzestrzenianiu broni jądrowej, zwłaszcza CTBT oraz całościowe porozumienia o zabezpieczeniach MAEA; stwierdza, że aby wysiłki wielostronne były skuteczne, muszą być elementem dobrze nakreślonej wizji jak najszybszej budowy świata wolnego od broni jądrowej;
 2. przypomina UE i państwom członkowskim, że rozbrojenie jądrowe i nierozprzestrzenianie broni jądrowej są zasadniczo ze sobą związane i wzajemnie się wzmacniają; jest zdania, że dla dalszego funkcjonowania i wzmocnienia Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej konieczny jest plan działań z harmonogramem poszczególnych kroków rozbrojenia i nieprzekraczalnymi terminami; wzywa państwa posiadające broń jądrową, aby wywiązały się ze swego zobowiązania zapisanego w art. 6 NPT do „prowadzenia w dobrej wierze negocjacji w sprawie skutecznych działań mających na celu pilne powstrzymanie nuklearnego wyścigu zbrojeń i rozbrojenie jądrowe”; podkreśla, że państwa posiadające broń jądrową w niewystarczającym stopniu dotrzymały tego zobowiązania, chociaż ma ono zasadnicze znaczenie dla dalszej przydatności całego systemu nierozprzestrzeniania broni jądrowej;
 3. apeluje do UE i jej państw członkowskich o uczynienie rozbrojenia jądrowego priorytetem polityki zagranicznej i bezpieczeństwa oraz o przewyciężenie impasu w

- dwustronnych i światowych negocjacjach nad rozbrojeniem jądrowym;
4. z zadowoleniem przyjmuje włączenie w 2003 r. klauzul o nierozprzestrzenianiu broni masowego rażenia do porozumień UE z krajami trzecimi i do planów działania; podkreśla, że środki takie muszą być wdrażane przez wszystkie bez wyjątku kraje partnerskie UE oraz wprowadzane do zawieranych przez UE umów, w tym umów mieszanych;
 5. z zadowoleniem przyjmuje wzrost świadomości wśród obywateli i polityków; popiera kampanię ruchu □ „Burmistrzowie dla Pokoju” na rzecz rozbrojenia jądrowego i świata wolnego od broni jądrowej do 2020 r. oraz inicjatywę „Global Zero”; podkreśla odpowiedzialność parlamentów i parlamentarzystów za propagowanie idei nierozprzestrzeniania broni jądrowej i rozbrojenia oraz przyjmuje z zadowoleniem działalność światowej sieci parlamentarnej na rzecz rozbrojenia jądrowego (PNND);
 6. wzywa te państwa członkowskie UE, które zostały uznane za państwa jądrowe do natychmiastowego wstrzymania ulepszania, rozwoju, produkcji i składowania głowic nuklearnych i systemów dostaw; wzywa te państwa do podjęcia nowych inicjatyw mających na celu rozpoczęcie między potęgami nuklearnymi negocjacji prowadzących do dalszego radykalnego redukowania broni jądrowej, a ostatecznie – do jej likwidacji;
 7. wzywa do ścisłego przestrzegania memorandum w sprawie prób jądrowych w oczekiwaniu na wejście w życie Traktatu o całkowitym zakazie prób jądrowych (CTBT), który nie został jeszcze ratyfikowany przez wszystkie państwa; wzywa państwa wymienione w załączniku II do traktatu CTBT, których ratyfikacja jest potrzebna, aby traktat mógł jak najszybciej wejść w życie, aby bezzwłocznie podpisały/ratyfikowały go, jako że ten powszechny i międzynarodowo znajdujący potwierdzenie w faktach traktat o zakazie prób jądrowych jest najskuteczniejszym sposobem zakazania próbnym wybuchów jądrowych oraz wszelkich innych prób jądrowych;
 8. popiera dalsze wysiłki podejmowane w celu wzmocnienia mandatu MAEA, w tym upowszechnienie protokołów dodatkowych do porozumień MAEA o zabezpieczeniach, oraz inne kroki zmierzające do rozwijania środków budowania zaufania; stara się o zapewnienie tej organizacji dostatecznych środków, aby mogła wypełnić swój kluczowy mandat polegający na nadaniu bezpiecznego charakteru działaniom podejmowanym w zakresie technologii jądrowej;
 9. wyraża ubolewanie, że państwa posiadające broń jądrową, które podpisały Układ o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej, modernizują swój arsenał, a także opóźniają działania zmierzające do zmniejszenia lub likwidacji ich arsenału nuklearnego i zaprzestania stosowania się do wojskowej doktryny zastraszania posiadaniem broni jądrowej;
 10. wzywa wszystkie państwa posiadające broń jądrową, by udzieliły negatywnych gwarancji bezpieczeństwa i powstrzymały się przed jakimkolwiek użyciem lub groźbą użycia broni jądrowej;
 11. zdecydowanie popiera kroki podejmowane przez Rosję i USA w celu znacznego zmniejszenia ich arsenału broni jądrowej zgodnie z ustaleniami w ramach układów

START i SORT; ubolewa w związku z tym, że od momentu wejścia w życie nowego układu START w 2011 r. nie toczyły się dalsze negocjacje w sprawie pilnie potrzebnej redukcji rozmieszczonych i nierozmieszczonych głowic jądrowych, w tym – po raz pierwszy – substrategicznej broni jądrowej; wzywa zatem do ratyfikowania traktatu CTBT oraz do kontynuowania nowego układu START;

12. potępia próby jądrowe przeprowadzone ostatnio przez KRLD, w tym testy bomby wodorowej, będące poważnym zagrożeniem dla pokoju i stabilności na Półwyspie Koreańskim i w rejonie Azji Północno-Wschodniej; mimo wszystko popiera ramy rozmów sześciostronnych, wzywa do ich wznowienia w dążeniu do denuklearyzacji Półwyspu Koreańskiego i zauważa, że Chiny odgrywają istotną rolę w tym względzie; popiera również ostatnie inicjatywy pierwszych rozmów dwustronnych między dwoma krajami dzielącymi Półwysep Koreański; potwierdza swoje wsparcie dla pokojowego i dyplomatycznego rozwiązania problemu jądrowego w KRLD oraz swoje zaangażowanie w tę kwestię; wzywa KRLD do ponownego podjęcia konstruktywnych kontaktów ze wspólnotą międzynarodową, w szczególności z uczestnikami rozmów sześciostronnych, tak by doprowadzić do trwałego pokoju i bezpieczeństwa na wolnym od broni jądrowej Półwyspie Koreańskim; podkreśla, że rozmowom na temat rozbrojenia jądrowego znacząco pomogłoby równoległe prowadzenie rozmów o zastąpieniu koreańskiego zawieszenia broni z 1953 r. trwałymi ustaleniami pokojowymi zgodnie z propozycją Korei Północnej, która została jednak kilkakrotnie odrzucona;
13. z zadowoleniem przyjmuje rezolucje Zgromadzenia Ogólnego ONZ z grudnia 2011 r. i 2012 r. w sprawie utworzenia na Bliskim Wschodzie strefy wolnej od broni jądrowej oraz konkluzje Rady z lipca 2012 r. wspierające ten proces; wyraża opinię, że negocjacje w sprawie utworzenia na Bliskim Wschodzie, w basenie Morza Śródziemnego i w Azji Północno-Wschodniej strefy wolnej od broni jądrowej są ważnym krokiem pozwalającym odpowiedzieć na obawy krajów regionu dotyczące bezpieczeństwa; wyraża ubolewanie z powodu przełożenia planowanej na 2012 r. konferencji w sprawie utworzenia tej strefy wolnej od broni masowego rażenia; wzywa do niezwłocznego zainicjowania tej konferencji;
14. wzywa wszystkie kraje w regionie, aby do chwili utworzenia strefy wolnej od broni jądrowej nie pracowały nad bronią jądrową, nie produkowały, nie testowały ani nie nabywały takiej broni, ani nie zezwalały na stacjonowanie na swoich terytoriach lub na terytoriach będących pod ich kontrolą broni jądrowej lub wybuchowych urządzeń jądrowych;
15. apeluje o utworzenie w Europie strefy wolnej od broni masowego rażenia; wzywa rządy Francji i Wielkiej Brytanii, by pozbyły się broni jądrowej; apeluje do rządu Stanów Zjednoczonych o wycofanie taktycznej broni jądrowej z Europy, a do rządu Federacji Rosyjskiej o wycofanie broni jądrowej z zachodniej części swojego terytorium; wzywa do rozwiązania wszelkich porozumień o współpracy w zakresie broni jądrowej między państwami członkowskimi UE a USA/NATO;
16. z zadowoleniem przyjmuje ukończenie prac otwartej grupy roboczej, zgodnie z rezolucją Zgromadzenia Ogólnego ONZ A/RES/70/33, oraz zalecenie dla Zgromadzenia Ogólnego ONZ zawarte w sprawozdaniu końcowym otwartej grupy roboczej (A/71/371) i przyjęte przy szerokim poparciu w dniu 19 sierpnia 2016 r.,

dotyczące zwołania w 2017 r. konferencji, otwartej dla wszystkich państw, w celu wynegocjowania prawnie wiążącego instrumentu na rzecz zakazu broni jądrowej, prowadzącego do jej całkowitej eliminacji; uznaje, że wzmocni to zawarte w NPT cele i zobowiązania dotyczące nierozprzestrzeniania broni jądrowej i rozbrojenia oraz pomoże stworzyć warunki dla światowego bezpieczeństwa i świata bez broni jądrowej;

17. wzywa UE i jej państwa członkowskie, by wspierały zalecenia otwartej grupy roboczej i znacząco się przyczyniały do ich układania, w szczególności w celu utworzenia prawnie wiążącego instrumentu na rzecz zakazu broni jądrowej w procesie odbywającym się w myśl zasad przejrzystości, nieodwracalności i wiarygodności, z należyтым uwzględnieniem zarówno wymiaru bezpieczeństwa, jak i aspektów humanitarnych broni jądrowej;
18. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji państwom członkowskim, Wiceprzewodniczącej Komisji/ Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, Radzie, Komisji, sekretarzowi generalnemu ONZ, Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Rozbrojenia, przewodniczącemu konferencji przeglądowej stron Układu o nierozprzestrzenianiu broni jądrowej w 2015 r. i dyrektorowi generalnemu MAEA.